

ماده ۴۸۳

"در صورتی که داوران اختیار صلح داشته باشند می توانند دعوا را با صلح خاتمه دهند. در این صورت صلح نامه ای که به امضای داوران رسیده باشد معتبر و قابل اجراست."

پاسخ ۱۵ قسمت الف مربوط به ماده ۴۸۳ می باشد.

۱۳۹۷/۱۰/۲۳

۷/۹۷/۲۸۶۵

شماره پرونده: ۲۳۹۳-۱۳۹-۹۶ح

نظریه مشورتی اداره کل حقوقی قوه قضائیه

۱۵- الف) اگر طرفین راجع به موضوع اختلاف صلح کنند، دعوا (اختلاف) از بین می رود و صدور رأی از سوی هیأت داوری راجع به موضوع اختلاف اعم از اتفافی یا اکثریت منتهی است و النهایه برابر ماده ۴۸۳ قانون آیین دادرسی دادگاه-های عمومی و انقلاب در امور مدنی ۱۳۷۹ صلح-نامه-ای تنظیم و به امضاء داوران می رسد.

ب) در روش حل و فصل اختلافات بر اساس انصاف یا کدخدانمشی، داور مقید به اجرای دقیق قوانین موضوعه یا قواعد حقوقی نیست بلکه این قواعد را تا جایی اعمال می کند که بر اساس عرف و اوضاع و احوال خاص موضوع مورد اختلاف، عادلانه و منصفانه باشد. به عنوان مثال اگر خسارات وارده که برابر قواعد حقوقی باید پرداخت شود بسیار زیاد باشد، داور که اختیار حل و فصل اختلاف به روش مذکور را دارد، میزان خسارات را تعدیل می کند. (مشابه ماده ۴ قانون مسئولیت مدنی)

ج) گرچه برابر بند ۳ ماده ۲۷ قانون داوری تجاری بین-المللی، طرفین می توانند به داور اختیار تصمیم گیری بر اساس عدل و انصاف یا به صورت کدخدانمشانه را اعطاء کنند، اما در داوری های داخلی چنین امری پیش بینی نشده است و با توجه به اطلاق بند ۱ ماده ۴۸۹ قانون آیین دادرسی دادگاه-های عمومی و انقلاب در امور مدنی ۱۳۷۹ به نظر می رسد امکان آن در داوری-های داخلی وجود ندارد.

دکتر محمد علی شاه حیدری پور

مدیر کل حقوقی قوه قضائیه